

Malpraxis medical.

Momentul adevărului

MEDICAL MALPRACTICE.
Moment of truth

Interviu cu Mirela Dojană

Avocat definitiv, membru al Baroului București
www.djn.ro

Care sunt cele mai frecvente cazuri în care personalul medical, respectiv furnizorii de produse și servicii medicale sunt acuzați de malpraxis?

Apreciez că în domeniul medical sunt cele mai multe cazuri având ca obiect sancționarea malpraxisului, iar dintre ramurile medicinei, cred că în domeniul chirurgiei.

Când considerați că este momentul oportun pentru ca un pacient să apeleze la sprijinul unui avocat specializat în malpraxis medical?

Faptele ce reprezintă malpraxis se califică din punct de vedere civil ca fiind fapte civile delictuale. Pacientul nu poate apela la avocat decât începând cu momentul producerii faptelor ilicite.

Pentru ca o faptă să poată fi calificată ca faptă civilă delictuală, ea trebuie să existe, să fie producătoare de prejudicii, între faptă și prejudiciu să existe o legătură de cauzalitate ce trebuie stabilită și dovedită, fapta să fi fost săvârșită cu vinovăție, constând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat.

Nu trebuie însă pierdut din vedere faptul că aceeași situație, în anumite circumstanțe și condiții, poate căpăta și caracterul unei fapte penale, ceea ce agravează situația juridică a profesionistului.

Având la bază experiența acumulată, care este rata de succes în România a proceselor în care medicii sunt acuzați de malpraxis, de către pacienți?

Eu cred că aceste procese ar trebui să se bucure de o rezolvare cu succes. Fapta, legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu, stabilirea vinovăției, sunt elemente care se pot determina prin expertiza medico-legală, care reprezintă o probă științifică riguroasă.

Prin ce se deosebește greșeala medicală de eroarea medicală, atunci când ne referim la prejudiciile aduse pacientului de către personalul medical?

Malpraxisul este definit ca un tratament incorect sau neglijent aplicat de un medic unui pacient, care îi produce acestuia prejudicii de orice natură, în relație cu gradul de afectare a capacității fizice și psihice.

Malpraxisul, în România, are o definiție legală cuprinsă în Legea nr. 95/2006 privind reforma în sectorul sanitar: „Malpraxisul este eroarea profesională săvârșită în exercitarea actului medical sau medico-farmaceutic, generatoare de prejudicii asupra pacientului, implicând răspunderea civilă a personajului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale“.

Greșeala medicală constă în nerespectarea regulilor privind comportarea profesională a unui medic, în situația în care un alt medic cu aceeași pregătire profesională le respectă.

Eroarea medicală este considerată că intervine atunci când evoluția complicată a bolii sau simptomele atipice îl fac pe medic să reacționeze în același mod, indiferent de situația în care se află.

Din punctul dvs. de vedere, care este procedura corectă pe care ar trebui să o urmeze un medic/furnizor de produse medicale, după ce conștientizează că a adus prejudicii unuia sau mai multor pacienți?

Ar trebui să militeze de urgență la diminuarea rezultatului socialmente periculos, la limitarea pe cât posibil a prejudiciului creat.

Cunoaștem faptul că în anumite țări membre ale Uniunii Europene există echipe de mediatori specializate în cazuri de malpraxis, care se pun la dispoziția centrului medical, atunci când apar astfel de situații. În România care este procentul cazurilor de acest gen care se rezolvă în instanță?

Cazurile de malpraxis sunt destul de mediatizate în România, mai ales cele cu consecințe dintre cele mai grave. Ele ajung în instanță aproape întotdeauna, cu excepția poate a celor care se finalizează cu tranzacție. Aceasta și datorită faptului că probarea malpraxisului se poate face doar cu expertiza medico-legală, care se poate administra fără echivoc doar în fața instanței de judecată.

Ne puteți spune care este durata medie a unui astfel de proces care are ca obiect malpraxisul?

Ținând cont de probatoriul administrat, care implică mai multe termene de judecată, el ar putea dura

aproximativ un an – un an și jumătate, însă până la începerea propriu-zisă a dosarului, respectiv de la momentul depunerii acțiunii de chemare în judecată și până la primul termen fixat pentru judecată, poate să se mai scurgă încă aproximativ un an.

Cum au evoluat relațiile în ultimii ani, dintre medici și pacienți, din perspectiva compensării erorilor medicale?

Consider că trebuie respectată legea, iar în măsura în care se dovedește culpa personalului medical, acesta va trebui să acopere prejudiciul creat. Compensarea în mod evident trebuie realizată, pe cât posibil. Acolo unde executarea nu se realizează de bună voie, ea are oricând alternativa executării silite.